

УДК 378.147

Коленко В. В., Наконечна В. І.*

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В УМОВАХ ПОЛІТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ

У статті розглядаються особливості впровадження інтерактивних методів навчання в навчальних закладах фахової передвищої освіти, обґрунтовується доцільність використання методу кейсів та форми проектно-аналітичної сесії для підготовки здобувачів освіти до професійної діяльності. Аналіз інтерактивних методів навчання як ефективних методів у процесі формування культури майбутнього працівника. У статті також проаналізовано такі методи: «мозковий штурм», метод ділової гри, дискусійні методи, метод проектів, тренінгові навчання. Проведено аналіз досліджень праць видатних педагогів-науковців. Організація освітнього процесу з використанням інтерактивних методів навчання в умовах передвищої фахової освіти. У статті розглядаються основні визначення та характеристики інтерактивного навчання, методи інтерактиву. Сформульовані завдання та дії викладача в умовах інтерактивного навчання. Проаналізовано класифікації інтерактивних методів навчання. Запропоновано перелік характеристик інтерактиву. Розглянуто сучасне заняття в умовах інтерактивного навчання, головні завдання викладача в умовах оптимального застосування інтерактиву. Із загальноживаних методів інтерактивного навчання найбільш розповсюдженими є дискусія, круглий стіл, метод мозкового штурму, рольова гра. Здійснено детальний опис методу case-study, методу мозкового штурму, дискусії, ситуаційного аналізу. Аналіз конкретних ситуацій: імітаційні ігри, рольова гра, «мікрофон», метод «Навчаючи – вчуся», робота в малих групах, метод «Коло ідей», метод «Займи позицію». Здійснено порівняльну характеристику названих методів інтерактивного навчання. Визначено ідею сучасного навчання здобувачів освіти. У статті зазначено, що в умовах інтерактивного навчання здобувачі освіти вчать бути демократичними, ефективно спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, ухвалювати продумані рішення. Зроблено висновок, що в результаті оптимального використання різних інтерактивних методів навчання в умовах політехнічного коледжу змінюються позиції викладача й здобувача освіти в навчально-виховному процесі.

Ключові слова: інтерактивний метод, «мозковий штурм», ділова гра, дискусійні методи, метод проектів, тренінгові навчання, практична підготовка, метод кейсів.

Сьогодні ставить перед вітчизняною освітньою системою першочергові завдання, пов'язані із підготовкою компетентних, конкурентоспроможних майбутніх фахівців різних галузей народного господарства, здатних адаптуватися в різних життєвих ситуаціях, самостійно отримувати знання, грамотно працювати з інформацією, критично мислити, самостійно працювати над розвитком розумової діяльності та культурного рівня. Розв'язання таких завдань передбачає упровадження іновачій в освітній процес, педагогічних технологій, найбільш поширеними серед яких є комп'ютерне та дистанційне навчання із залученням інтерактивних методик, навчання за технологією тренінгу, тому впровадження інтерактивного навчання в освітній процес є актуальним.

Передовий педагогічний досвід засвідчує, що використання інтерактивних технологій навчання дає можливість для пошуку нових форм і методів викладання, для підвищення професійної компетентності, удосконалення освітнього процесу.

Педагогічною наукою накопичено значний досвід активізації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти. Одним із перших звернув увагу на необхідність «учити дітей мислити» видатний учений-педагог Я. А. Коменський. Ідею активізації навчання за допомогою наочності шляхом активного спостереження й узагальнення та самостійного підбиття підсумків висловлювали педагоги

*© Коленко В. В., Наконечна В. І.

І. Г. Песталоцці та Ф. А. Дістервег.

Психологічний аспект досліджуваної проблеми глибоко розроблений у працях Л. С. Виготського, В. В. Давидова, О. М. Леонтьєва, Н. В. Менчинської, О. Г. Мороза, Л. Г. Подоляк, С. Л. Рубінштейна, В. І. Юрченка та інших. Аналіз останніх досліджень та публікацій дає змогу зазначити, що використання інтерактивних технологій в освітньому процесі привертає увагу багатьох учених і педагогів. Зокрема, С. Кашлев обґрунтував інтерактивне навчання як інноваційне педагогічне явище [1], О. Пометун, узагальнивши педагогічний досвід, надала систематизовану характеристику інтерактивних методів та прийомів навчання; М. Кларін розглядав інтерактивне навчання як інструмент засвоєння нового досвіду [2], Т. Дуткевич визначає психологічні основи використання інтерактивних методів у процесі підготовки спеціалістів з вищою освітою [3]. Теоретичний і дидактичний аспекти інтерактивних технологій навчання вже достатньо розроблені та висвітлені в роботах М. Башмакова, В. Беспалька, Л. Буркової, В. Лозової, Г. Селевка, О. Пехоти та інших.

Бразильський педагог Пауло Фрейре вважає, що доцільно замінити традиційну «накопичувальну» освіту на освіту «проблемно-визначальну». У книзі «Педагогіка пригноблених» П. Фрейре назвав «банківською освітою» той навчальний процес, коли учнів розцінюють, як «банк», а викладачів – як вкладників, які сподіваються отримати дивіденди в майбутньому. При «банківській освіті» учні є пасивними отримувачами певного обсягу знань, які вони доволі часто вважають не своїми, не інтерпретують їх, не розуміють значення та, найголовніше, – забувають більшу частину після отримання оцінки.

За умов проблемно-визначальної освіти учасники навчального процесу займаються реальними проблемами з життя. Навчання, вважає педагог, відбуватиметься набагато успішніше, якщо слухачі самостійно формулюватимуть завдання і з урахуванням власного життєвого досвіду виконуватимуть їх. З такої точки зору студенти під час навчання мають не лише просто слухати й фіксувати готові думки вчителя, а продукувати інформацію самостійно, визначати та обговорювати проблеми, знаходити шляхи їхнього розв'язання, спостерігати й планувати, застосовувати нові знання та навички на практиці, створювати зворотні зв'язки [10].

Такого розуміння інтерактивних методів та їхнього застосування дотримується О. Мокрогуз. На думку дослідника, суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес організований таким чином, що практично всі студенти навчальної групи виявляються залученими в процес пізнання, вони мають можливість розуміти й рефлексувати з приводу того, що вони знають і думають. Спільна діяльність студентів у процесі пізнання, засвоєння навчального матеріалу означає, що кожен вносить свій особливий індивідуальний внесок, йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності. Ці форми ефективні в тому разі, якщо обговорюється якась проблема в цілому, про яку в студентів є початкові уявлення, отримані раніше на заняттях або з життєвого досвіду. Важливо, щоб рівень обговорюваної проблеми дозволяв перейти від найпростіших питань до широкого визначення проблеми [7, с. 217-233].

Мета статті – аналіз можливостей та обмежень упровадження інноваційних інтерактивних методів навчання під час підготовки здобувачів освіти в умовах політехнічного коледжу.

Зміни життя в сучасному світі вимагають і змін мети та призначення сучасної освіти. Знижується функціональна значущість і привабливість традиційної організації навчання. Важливо викликати інтерес до навчальної теми, перетворювати аудиторію на активних учасників заняття. А це, за переконанням учених, методистів-практиків, можливо за умови застосування іноваційних технологій (рис. 1), серед яких провідне місце займає інтерактивне навчання.

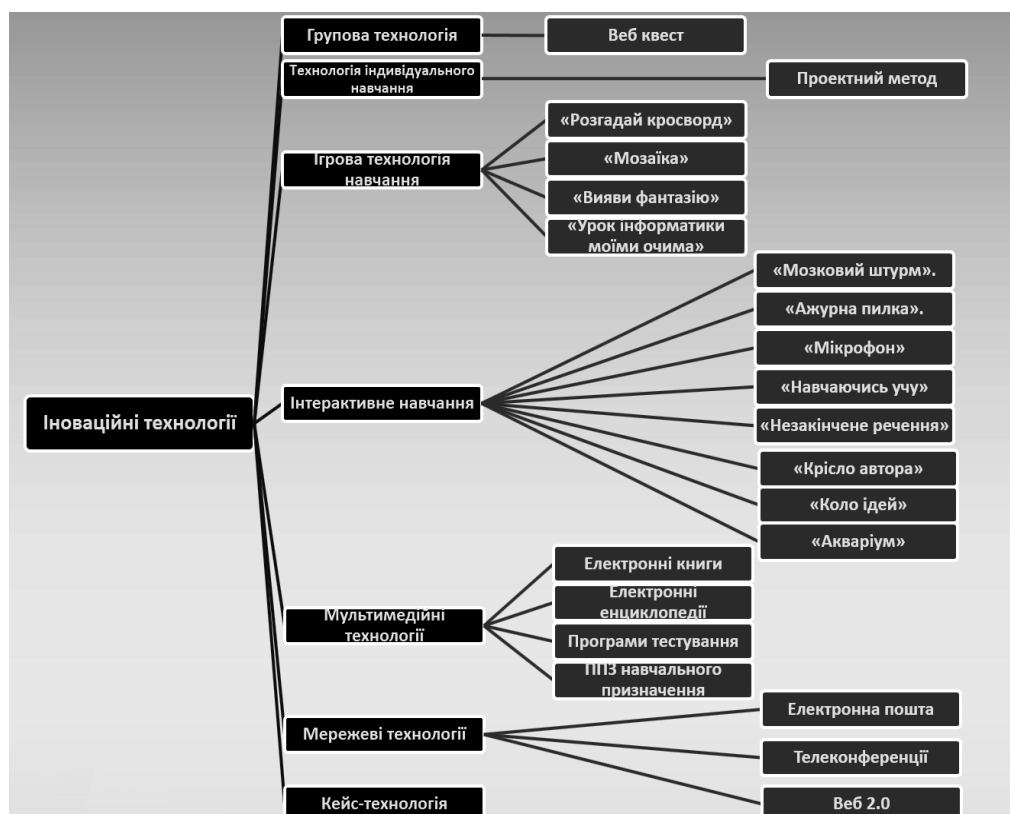

Рис. 1. Іноваційні технології

Інтерактивне навчання – діалогове навчання, під час якого здійснюється взаємодія між викладачем та здобувачем освіти. Основною характеристикою інтерактива є:

- спеціальна форма пізнавальної діяльності;
- навчальний процес організовано так, що всі слухачі заохочені до процесу пізнання;
- атмосфера доброзичливості, взаємопідтримки – форма співпраці;
- на занятті організовується індивідуальна, парна, групова робота;
- розвиток комунікативних якостей і здібностей;
- створення атмосфери співпраці та взаємодії;
- вироблення життєвих цінностей;
- створення комфортних умов навчання, які б викликали в кожного слухача відчуття своєї успішності, інтелектуальної спроможності, захищеності, неповторності, значущості;
- застосовуються дослідницькі процеси, ділові ігри, робота з документами, різними джерелами інформації, використання творчих завдань.

Інтерактивні методи захоплюють слухачів, пробуджують у них інтерес та мотивацію, навчають самостійному мисленню та діям.

Головним завданням у діяльності викладача має стати формування стратегії й тактики дій, спрямованих на сприяння всебічному розвитку творчих здібностей здобувачів освіти на основі оптимального застосування інтерактивних методів навчання й форм роботи; формування особистості, яка володітиме навичками мислення, здатностями давати оцінку реальним життєвим ситуаціям, умітиме самостійно працювати над розвитком власного інтелекту, культури й моралі та реалізувати свій творчий потенціал.

Наголошуємо на тому, що, розвиваючи творчі здібності, потрібно дотримуватися

певних принципів в організації навчання, а саме: принципу зв'язку з практикою життя, саморозвитку, оптимального поєднання індивідуальної та колективної форм навчально-творчої діяльності, інформативності, принципу віри в можливості дитини. Основним способом розвитку творчих здібностей вважаємо діалог – «викладач-студент», діалог «студент-студент», діалог «студент-викладач».

Використання інтеракції в навчальному процесі дозволяє організувати навчання таким чином, щоб здобувач освіти навчився застосовувати здобуті знання й набуті вміння в житті, зрозумів, що вони можуть стати в нагоді в будь-якій життєвій ситуації як на професійному, так і на соціально-побутовому рівні, зрозумів, що будь-яка з наук не існує сама по собі, а тісно пов'язана з життям.

У науковій літературі існують різноманітні класифікації інтерактивних методів навчання. Скориставшись науковими й практичними напрацюваннями дослідниці О. Пометун [10], якою розроблено класифікацію інтерактивних методів навчання за формами навчання залежно від мети заняття та форм організації навчальної діяльності здобувачів освіти, об'єднуємо їх у групи (рис. 2).

Сучасне заняття – це продуктивний процес, під час якого здобувач освіти відтворює знання, здобуті в процесі засвоєння нового змісту. Застосовуючи інтерактивні методи навчання, викладач на занятті має моделювати реальні життєві ситуації, організовувати опрацювання документів у парах, малих групах, використовувати рольові й ділові ігри, організовувати опрацювання проблемних і дискусійних питань у групах чи загальному колі тощо. Це, на нашу думку, сприяє формуванню умінь і навичок, формуванню системи цінностей, створенню атмосфери співробітництва, творчої взаємодії в навчанні.

Серед загальнонавчаних методів інтерактивного навчання найбільш розповсюдженими є дискусія, круглий стіл, метод мозкового штурму, рольова гра. Під час використання таких методів особливого значення набуває врахування професійної спрямованості здобувачів освіти, а саме: метод кейсів, та проектно-аналітичної сесії.

Рис. 2. Групи інтерактивних методів

Метод кейсів (case-study) або метод конкретних ситуацій – метод активного проблемно-ситуаційного аналізу, заснований на навчанні шляхом вирішення конкретних завдань, – ситуацій (вирішення кейсів). Безпосередня мета методу case-study – спільними зусиллями групи здобувачів освіти проаналізувати ситуацію – case, яка має місце в реальному житті й розробити практичне рішення; закінчення процесу – оцінка запропонованих алгоритмів і вибір кращого в контексті поставленої проблеми.

Суть навчання методом case-study полягає в тому, що кожен пропонує варіанти,

виходячи із знань, які є в нього в наявності, практичного досвіду й інтуїції [8]. Основна функція методу case-study – учити здобувачів освіти вирішувати складні неструктуровані проблеми, які не можливо вирішити аналітичним способом. До переваг методу case-study можна віднести:

- використання принципів проблемного навчання – отримання навиків вирішення реальних проблем, можливість роботи групи на єдиному проблемному полі, уміння оперувати основними поняттями, вибудовувавши логічні схеми вирішення проблеми, аргументувати свою думку;

- отримання навиків роботи в команді;

- уміння формулювати питання, аргументувати відповідь.

Для обґрунтування доцільності використання методу кейсів звернемося до переліку навичок, технік та умінь, якими мають оволодіти здобувачі освіти протягом курсу: уміти аналізувати психологічні особливості конкретної тренінгової групи; визначити проблемні моменти в роботі тренінгової групи; організувати та провести тренінг (або його окремі частини) у відповідності до потреб ситуації.

Вирішити такі завдання можна двома способами:

- 1) організувавши реальну практику роботи в групі для здобувачів освіти;

- 2) розробивши кейси, для вирішення яких здобувач освіти має спроектувати весь тренінг або його частину (наприклад, діагностичну).

Метод мозкового штурму – це метод розв'язання невідкладних завдань за короткий час. Сутність методу полягає в тому, що необхідно висловити якомога найбільшу кількість ідей за невеликий проміжок часу, обговорити їх та класифікувати. Цей метод використовується для вирішення складних проблем. Метод мозкового штурму можна використовувати в різних видах діяльності: у роботах з малими та великими навчальними групами, командами, індивідуальній роботі.

Дискусія – активний метод проведення занять, покликаний мобілізувати практичні й теоретичні знання, погляди слухачів на проблему, що розглядається. Дискусія доречна під час розгляду спірних питань, але в навчальному процесі може не виникати ситуації спірності трактувань. Із цих причин заздалегідь планувати проведення заняття як дискусію не цілком коректно. Основні передумови використання дискусії в активному навчанні такі: необхідно в складі теми, що досліджується, знайти питання, про які слухачі усвідомлено дотримуються істотно різних точок зору. Це може бути зроблене в ході лекцій і інших занять; варто визначити, чи відносяться ці спірні питання до інтересів, що зачіпають багатьох.

Ситуаційний аналіз полягає в тому, що слухачі, ознайомившись з описом проблеми, самостійно аналізують ситуацію, діагностують проблему й надають свої ідеї й рішення в дискусії з іншими слухачами.

Залежно від характеру висвітлення матеріалу використовуються ситуацій-ілюстрації, ситуацій-оцінки й ситуацій-вправи.

Ситуація-ілюстрація містить у собі приклад з управлінської практики (як позитивний, так і негативний) і спосіб вирішення ситуації.

Ситуація-оцінка є описом ситуації й можливе вирішення в готовому вигляді: потрібно тільки оцінити, наскільки воно правомірне й ефективне.

Ситуація-вправа полягає в тому, що конкретний епізод управлінської діяльності підготовлений так, щоб його вирішення вимагало яких-небудь стандартних дій, наприклад, розрахунку нормативів, заповнення таблиць, використання юридичних документів і т.д.

Ситуаційний аналіз включає метод аналізу конкретних ситуацій, метод «кейс-стаді», метод «інциденту», розбір ділової кореспонденції («баскет-метод»).

Аналіз конкретних ситуацій – найбільш прийнятний в умовах курсового навчання метод ситуаційного аналізу – традиційний аналіз конкретних, ситуацій, що включає глибоке й детальне дослідження реальної або імітованої ситуації.

Використання методу аналізу конкретних ситуацій дозволяє вирішити такі навчальні цілі: розвиток аналітичного мислення, застосування аналізу в динаміку; оволодіння практичних навичок роботи з інформацією: вичленовування, структурування й ранжирування за значимістю проблем; вироблення управлінських рішень; освоєння сучасних управлінських і соціально-психологічних технологій; розширення комунікативної компетентності; формування здатності вибору оптимальних варіантів ефективної взаємодії з іншими людьми; стимулювання інновації; підвищення мотивації до навчання теорії проблеми.

Імітаційні ігри – це процедури з виконання певних простих, відомих дій, які відтворюють, імітують будь-які явища навколишньої дійсності. Результатом є швидке ухвалення рішень та миттєві реакції.

Імітаційні ігри розвивають уяву, навички критичного мислення, сприяють застосуванню на практиці вмінь, стимулюють прояви самостійності, їхні творчі можливості.

Мета ролівої гри – визначити ставлення здобувачів освіти до конкретної життєвої ситуації, допомогти їм набути досвіду за допомогою гри, навчатися на основі досвіду та почуттів. Розігрування конкретної життєвої ситуації за ролями сприяє розвитку уяви й навичок критичного мислення, формує спроможність знаходити й розглядати альтернативні варіанти дій, допомагає уявляти себе в тій чи іншій соціальній ролі, співчувати іншим тощо.

Метод «Мікрофон» дає можливість кожному здобувачу освіти швидко й лаконічно, імітуючи «говоріння в мікрофон», висловлювати власну думку чи позицію.

«Мікрофон» є ефективним методом на заключному етапі заняття, коли проходить етап рефлексії. Наприклад, можна запропонувати учням запитання на зразок: «Що я встиг/встигла зробити на парі? Чого досяг/досягла? Що залишилося невирішеним? Що сподобалося найбільше?» тощо.

Метод «Навчаючи – вчуся» (або «Кожен навчає кожного», «Броунівський рух») надає можливість взяти участь у навчанні, тобто поясненні нового одногрупникам.

Робота в малих групах допомагає набути навичок спілкування й співпраці. Це один із найбільш ефективних методів, адже за організації групової роботи відбувається обмін думками, результатом якого є оптимальне спільне вирішення визначеної проблеми.

Ефективність методу «Коло ідей» полягає у вирішенні суперечливих питань зі створенням можливості висловити власну позицію. Здобувачі освіти висловлюють свої думки по черзі, доки не будуть вичерпані ідеї; усі запропоновані варіанти відповідей записуються на дошці.

Метод «Займи позицію» дає можливість виявити різні позиції щодо певної проблеми або суперечливого питання. Метод є ефективним з точки зору демократичності щодо розмаїття поглядів на проблему, що вивчається/обговорюється, та надання можливості усвідомити наявність протилежних позицій щодо її вирішення. Унаслідок застосування цього методу здобувачі освіти навчаються слухати свого співрозмовника та наводити переконливі аргументи щодо власного твердження [4].

Провідною ідеєю сучасного навчання є самовдосконалення, самореалізація творчої особистості, що потребує створення комфортних умов навчання, за яких кожен учасник навчального процесу відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність, формує інтелектуальний потенціал; сприяння розвитку природних задатків, їхніх моральних якостей; налаштування на подальшу активну, творчо усвідомлену самодіяльність, що відповідає їхнім духовним потребам, задовольняє їхні прагнення до самореалізації й прояву особистісних якостей. Усе це є ефективним способом комплексного розвитку особистості, виявлення й формування її творчого потенціалу. Виконання такого завдання можливе лише за суб'єкт-суб'єктної моделі навчання, у якому провідне значення має застосування інтерактивних методів навчання [2].

Загальновідомо, що інтерактивна взаємодія виключає як домінування одного учасника навчального процесу над іншими, так і однієї думки щодо інших. Важливим є й те, що в умовах інтерактивного навчання здобувачі освіти вчать бути демократичними, ефективно спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, ухвалювати продумані рішення.

Зазначаємо, що зміст предмета, який викладається, має бути не кінцевою метою діяльності викладача, а засобом розвитку особистості. І саме інтерактивні методи навчання сприяють тому, що здобувачі освіти опановують усі рівні пізнання, розвивають критичне мислення, рефлексію, уміння розмірковувати, розв'язувати проблеми тощо.

Отже, упровадження інтерактивних методів навчання сприяє формуванню пізнавального інтересу, дозволяє викладачеві враховувати особливості розвитку творчих здібностей здобувачів освіти, адже інноваційні методи навчання активізують творчий потенціал і підвищують якість засвоєння ними знань, забезпечують практичну й творчу підготовку.

Для досягнення оптимальних результатів у розвитку пізнавальних навичок і творчого мислення здобувачів освіти, умінь самостійно конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі ефективною є інтеграція інноваційних методів, поєднання різноманітних методів навчання і форм роботи.

Таким чином, у результаті оптимального використання різних інтерактивних методів навчання, зокрема в умовах політехнічного коледжу, змінюються позиції викладача й здобувача освіти в навчально-виховному процесі. Із носія готових знань викладач перетворюється в організатора пізнавальної діяльності здобувачів освіти, а останні стають рівноправними суб'єктами в навчанні.

Зважаючи на зазначене, інтерактивне навчання певним чином змінює й вимоги до роботи викладача. Викладач з урахуванням актуальних запитів розвитку системи освіти повинен володіти такими вміннями: організовувати комунікацію так, щоб вона була важливою та цікавою; цілеспрямовано створити для студентів навчальні ситуації, які спонукають їх до інтеграції зусиль; формувати навчальну атмосферу в аудиторії й дозувати свою допомогу студентам; вирішувати нестандартні навчальні та міжособистісні ситуації; зберігаючи свій науковий авторитет, допомагати студентам, не потрапляти в його залежність, а виявляти самостійність в інтелектуальному поведінці. У такому розумінні інтерактивне навчання як елемент освітнього процесу дійсно здатне стати тим чинником, який оптимізує суть і структуру педагогічних взаємодій. Це може бути доведене в подальших наукових розвідках.

Література:

1. Активні та інтерактивні технології навчання. *Віхи століть*. 2004. № 4. С. 48-74.
2. Баханов К. О. Професійний довідник вчителя історії. Харків: Основа, 2011. 239 с.
3. Баханов К. О. Організація особистісно орієнтованого навчання: поради молодого вчителя історії. Харків: Основа, 2008. 159 с.
4. Пісем О. В., Мартинюк О. О. Історія України: 8 клас: підручник для загальноосвіт. навч. закл. Харків: Ранок, 2008. 256 с.
5. Крамаренко С. Г. Інтерактивні техніки навчання як засіб розвитку творчого потенціалу учнів. *Відкритий урок*. 2002. № 5-6. С. 7-11.
6. Левітас Ф. Л., Салата О. О. Методика викладання історії: практикум для вчителя. Харків: Основа, 2007. 112 с.
7. Мокрогуз О. П. Інноваційні технології на уроках історії. Харків: Основа, 2007. 192 с.
8. Пометун О., Ремех Т. Правознавство. Практичний курс: підручник для 9 кл. Київ: Літера ЛТД, 2009. 192 с.
9. Пометун О. І., Фрейман Г. О. Методика навчання історії в школі. Київ: Генеза, 2005. 328 с.
10. Турчин І. М. Життєвий шлях та освітньо-політична діяльність Пауло Фрейре. *Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка, Психологія*, 2015.

Kolenko V. V., Nakonechnaya V. I.

THE USAGE OF INTERACTIVE TEACHING METHODS IN PREPARATION OF EDUCATION RECIPIENTS IN THE CONDITIONS OF POLYTECHNIC COLLEGE

The peculiarities of interactive teaching methods implementation in the educational establishments of pre-higher professional education have been considered in the article; the expediency of the usage of the case method and the form of project-analytical session for the preparation of education recipients for further professional activity has been substantiated. The analysis of interactive teaching methods as effective methods of culture development for a future worker has been represented. The brainstorming method, the method of business games, the discussion method, the project method and trainings also have been analysed in the article. The analysis of researches of the prominent pedagogical scientists has been carried out. The organization of educational process using interactive teaching methods in the context of pre-higher professional education has been presented. The basic definitions and characteristics of interactive teaching methods have been considered in the article. The tasks and actions of a teacher in the context of interactive teaching have been defined. The classification of interactive teaching methods has been analyzed. The list of interactive characteristics has been offered. It has been found out that the most commonly used methods of interactive learning are discussions, round tables, brainstorming techniques, role-playing games. The modern education has been considered in the context of interactive teaching, a teacher's main tasks in the context of optimal application of interactive teaching. It has been noted that the most commonly used such methods of interactive teaching as discussions, round tables, brainstorming methods and role-playing games. It has been represented detailed description of such concepts as: case-study methods, brainstorming methods, discussions, situational analyses, simulation games, role-playing games, «microphone» methods, «studying while teaching», work in the small groups, «circle of ideas», «take a position». The comparative characteristics of the described interactive teaching methods have been fulfilled. It has been highlighted that in the context of interactive teaching, the education recipients have an opportunity to learn how to be democratic, how to communicate with other people effectively, to think critically, to make well-thought-out decisions. The authors of the article made the following conclusion: as a result of optimal application of various interactive teaching methods, in particular in the Polytechnic College, the positions of teacher and education recipient in the educational process would be changed.

Key words: brainstorming, business game, discussion, project method, training, interactive teaching methods, case method, practical training.

Дата надходження статті: «18» жовтня 2018 р.

УДК 378 + 37. 026

Кондрашов М. М.*

ПОДІЄВО-РОЛЬОВА СТУАЦІЯ ЯК МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ STEM-ОСВІТИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ УНІВЕРСИТЕТУ

У статті подієво-рольова ситуація розглядається як «механізм управління якістю stem-освіти майбутніх учителів у системі педагогічної підготовки; розкриваються сутність, основні характеристики stem-освіти й подієво-рольової ситуації; форми й методи активізації позиції учасників подієво-рольових ситуацій, різноманітність технологій управління якістю stem-освіти» та основні напрямки реалізації подієво-рольових ситуацій в освітньому процесі.

Доведено, «що» stem-освіта спрямована на підготовку вчителя, здатного до реалізації інтегрованого підходу до засвоєння професійних знань, набуття професійних умінь й навичок, розвитку логічного й креативного мислення та здібності швидко орієнтуватися в нестандартних професійних ситуаціях з використанням засвоєних знань для оптимального виходу з них: особливість stem-освіти є в інтегрованому характері професійного знання

*© Кондрашов М. М.